

Gospodarske stvari.

(Konec.)

V drugo je treba, da gospodar vé, umno prihranjevati travo in deteljo za sušenje, za zimo. Mora se toraj tudi kaj drugega poiskati za živino in res, dosti različnega blaga je na polju in v vinogradu. Sicer je sitno, zel muliti in neprijetno, a prihrani ti mnogo sena, je tečna piča in gospodinja bo mleko le hvalila. Druge stvari se vsejejo ali posadijo n. pr. mešanica, strniščna krma vsake vrste, koruza, seveda tudi služijo storži ali koceni, perje in listje, repa in še mnogo enakih delov rastlin v krmljenje. Kdor pa hoče v resnici obilo sena za zimo prihraniti, mora precejšnjo vrsto drugih stvari pripravljene imeti, ki mu travo nadomestujejo. Toraj je o pravem času treba skrbeti, da se take rastline tudi gojijo.

Poleg že imenovanih je pripravno za krmljenje strniščno žito, ogrščica, ajda. Brž pa, ko se približuje čas setve, morajo biti semena že pripravljena, kajti če se le par toplih dni zamudi, prideš s setvijo prepozno in hasna ne boš imel, temveč zgubo. Še celo v pozni jeseni ne kaže celo s senom krmiti, dokler je na polju kaj surovega. Čeravno so stebila korusa že bela in bi mislil, da so že spridena, niso še za steljo: če se zasekajo in z osoljeno vodo poškopijo, so še prav dobra krma. Tako je tudi z drugimi odpadki na njivi. Dokler jih ni mraz umoril, dajo se še porabiti.

Kdor pa ima pašnike, naj pusti živino na prostem, dokler more, seveda le v pozni jeseni, le ob lepem vremenu. Še le, ko je tu vse popaseno, če ni več dobiti na travniku, naj začne redno krmljenje v hlevu s suhim. Kdor je po letu le nekoliko premeteno ravnal, imel bo zdaj ne majhen kup sena, otave, detelje, slame, poleg tega pa še celo vrsto drugih, izvrstnih stvari za svojo živino. Ne bo mu treba skrbeti, kam bi se na spomlad obrnil, da bi »vredno« dobil kak voziček krme.

Zgodi pa se le prevečkrat, da se premalo varčuje, ali da tudi pri vsem varčevanju krme le malo hodi in tu je treba tretjega načela: nakupi si potrebne stvari, dokler je po ceni. Tako je koruza, oves, (zób) grašica, otrobi in še marsikaj drugega o svojem času vredno, a ko sila pritiska, poskoči seveda tudi cena. Ne bo torej brez vsega hasna in dobička, če se take stvari po ceni nakupijo, dobro obvarujejo in često pregledajo, da se ne spridijo. Če pa nikjer ne najdeš prodajalca, pojdi v kak mlin in tam boš gotovo našel nakopičene otrobe, koruso in dr., kar si tudi lahko po nizki ceni pridobiš. Semena, rastline same, žito, moko, seno itd. bi že še plačal, če se dobi po ceni, a pošiljanje, to mi je le predrago. In res! V tem kraju je ta stvar dober kup, v onem druga, umen gospodar bi rabil to in uno, pa vstraši se stroškov za vožnjo!

To so višji možje že zdavnej uvideli, preračunali, a pomagati dolgo niso mogli. Pa postavili so se za blagor kmeta, niso mirovali poprej, da so vsaj nekaj dosegli, kar je in bo marsikomu v korist. Stvar je namreč ta: če zveš, da je v kakem dalnjem kraju to ali ono, kar bi si rad za gospodarstvo preskrbel, in če si jo potem naročiš, stala te bo vožnja blaga manje, kakor bi inace bilo. Take stvari so n. pr. semena, krma, stelja, gnoj, otrobi in podobne stvari.

Vinogradnikom.

Več kmečkih posestnikov iz Ptujskega, Ormoškega in Ljutomerskega okraja namerava letos septembra meseca napraviti izlet na Bizeljsko blizu Brežic, da si ogleda tamošnje izvrstne ameriške nasade. To je res hvalevredno, da se ljudje zanimajo za ameriško

trto, ker potrebno bode, da se te kulture prav resno in še v pravem času poprimemo.

Na Hrvaškem so prejšnji vinogradi deloma pokončani in v Završkih vinogradih širi se trtna uš tako, da v par letih ne bomo našli mnogo prejšnjih nasadov.

Okrajni odbor Ptujski pospešuje take izlete in je tudi letos pri južni železnici izposloval na polovico nižano ceno za vožnjo do Brežic in nazaj. Ti stroški znašajo nekaj nad 5 gld. za osebo.

Ta izlet uredil bode se tako, da posameznik ne bode zamudil več, kakor en dan. Da se pa zaradi vozniških listov izve število vdeležnikov pravodobno, bode potrebno, da se oglasijo posamezniki vsaj do 25. avgusta t. l. in to pri g. Antonu Gregoriču, posestniku v Ptuj. Dan odhoda bode se posebno naznanil.

Sejmovi. Dne 11. avgusta v Sl. Hartmansdorfu. Dne 12. avgusta v Veržej in pri Sv. Juriji v Slov. goricah. Dne 14. avgusta na Ptujski Gori. Dne 16. avgusta pri Sv. Vidu nižje Ptuj, v Sevnici, v Vuzenicah, v Mozirji, v Lembahu, v Strassu. Dne 17. avgusta v Jarenini, pri M. B. v Brezji in v Kapelah.

Dopisi.

Iz Ptuj. (Nova sv. maša.) Ne morem si kaj, da Vam, gosp. urednik, ne bi poročal o prelepi in redki slavnosti, ki se je vršila dne 30. julija v tukajšnji mestni župni cerkvi. Daroval je namreč tega dne svojo prvo sv. mašo preč. gospod novomašnik Tone Postružnik, sin tukajšnjega uradnika. Pridigoval mu je preč. gospod Ignacij Joherl, župnik v Feldkirchnu pri Gradci, novomašnikov rojak, ki je sam pred 23 leti primiciral v Ptuj. Od tistega časa tukaj ni bilo enake slavnosti, ker nemškutarji, katerim večina prebivalcev našega mesta pripada, že od nekdaj niso vneti za sv. vero in je pri njih najti vse drugo prej nego verski duh. Pač pa vlada uzoren duh v rodoljubni Postružnikovi rodbini, iz katere je vzrastlo pet sinov, ki zastopajo pet različnih stanov. Najstarejši sin Rudolf je davkarski pristav, Gustav se je posvetil trgovskemu stanu. Tone je ravnokar postal duhovnik, Ivan je častnik, najmlajši sin Jože pa obrtnik, namreč knjigovez; edina hčerka pa se je posvetila gospodinjstvu. Gotovo je malo takih rodbin, posebno uradniških, v katerih bi bilo toliko stanov zastopanih, kakor v Postružnikovi rodbini. Pa še ene prelepe lastnosti ne smemo zamolčati, katera se nam tako očitno kaže kri Postružnikovih, to je njih rodoljubno mišljenje. Stariši niso pozabili svojega slovenskega rodü in jezika, nego so poleg sv. vere najdražjo svetinjo izročili neoskrnjeno tudi svojim sinovom, ki so prav vrli Slovenci in bodo gotovo, kakor njih skrbni oče, ostali zvesti in delavni sinovi matere Slovenije. To tukaj posebno povdarjam, ker se še ravno dandanes med uradniki, ki jih je slovenska mati rodila in slovenska zemlja izredila, nahaja, žalibog, ne malo število sramotnih izdajalcev rodü in jezika svojega, kateri na najgrji način in vsepovsod sramoté in črnijo naš mili slovenski narod, iz katerega so bili vzrastli. Tembolj pa velja čast listim, ki so kot značajni možje vsikdar in v vseh stiskah ostali verni sinovi svoje slovenske matere. — Gospodu novomašniku pa daj mili Bog mnogo, mnogo let neutrudnega delovanja v čast Božjo in v slavo ljubljene slovenske domovine!

Iz Ljutomerske okolice. Na vse kriplje se je nadučitelj narodne šole pri Sv. Petru zraven Radgone trudil, v Ljutomersko narodno šolo nemčurskega vodjo vsiliti; in skoro se mu je že posrečilo. Ali človek misli,

in Bog obrača! Iz njegove mešanice ni bilo nič. Hvala Bogu! Zdaj pa čujemo, da ta »Orehovski gardist« se zelo trudi po inšpektorske časti za šole v Ljutomerškem glavarstvu. To bi bilo po njegovem in »Orehovec« godu, ne pa po godu slovenskih kristjanov in v korist napredka v šoli. Tega gospoda imamo še od taistega časa v dobrem spominu, ko je Slovence, kateri nemščine ne tlačijo, primerjal s pasočo živinco, privezano h kolu. To je dovolj. Lepi nadzornik bi bil to za slovenske šole (nemško pa tudi njemu ne gre prav gladko); naj raje gleda na to, da bodo Sv. Petra šolarji vsaj to zastopili, kar v slovenščini v malih urah beró. Do zdaj prav za prav ne vemo, kateri jezik Sv. Petra mladina po dovršeni šoli govori; — gotovo »bisel dajč«, »bisel hindš« in v pravo nič! On je do zdaj nemški »kultur-träger«, šopiri se, kakor da bi kaj bil in se proti drugim učiteljem ponaša, da je groza! Slovenski učitelji ne volite takih gospodov v »šolski okrajni svet«, imate dosti pridnih in poštenih narodnjakov! Kedaj bo temu šolska oblast konec storila? In vi slovenski zastopniki v okrajnem šolskem svetu spite? Kaj hočete početi, da bo drugače na šoli? Mislite, da ste v to voljeni, da z glavo kimate, če vam gospod nadučitelj pri Sv. Petru kaj »prav pametnega« predlaga? Ne bomo mirovali, predno ne bo konec temu!

Iz Celja. (Katoliskemu podpornemu društvu) za vzdrževanje šole šolskih sester v Celji so blagovolili darovati, oziroma letnino plačati sledeči p. n. čč. gg. udje: Milostljivi knez in škof Mihael 25 gold., Celjski okrajni zastop 200 gld., Celjska Posojilnica 150 fl., Fr. Ogradi, opat 50 gld., Posojilnice: v Konjicah 25 gld., v Makolah, v Zaleu po 20 gold., v Vitanji 15 gold., v Šoštanju 10 gld., duhovniki v Konjicah o 25letnici po g. Žičkarju, župnik 17 gold., Cerjak, kaplan na Slatini, nabral 15 gld., pri instalaciji g. Jurija Purgaja, duhovniki zložili 10 gld. 20 kr., Peter Erjave, župnik v Trbovljah 10 gld., Karol Gajšek, čast. korar, dekan 9 gld., Vinko Kolar, kaplan v Paki 6 gld., Drag. Hribar, tiskar, Mat. Sternad, župnik v Ljubnem, dr. Jož. Muršec, profesor v pokoju, Val. Mikuš, kaplan v Št. Juriji, Liza Stampe, posestnica, Anton Ribar, župnik v Št. Vidu, Ant. Hajšek, čast. korar in dekan v slov. Bistrici, dr. Ivan Dečko, odvetnik, Ant. Balon, župnik na Vranskem, Iv. Vreže, katehet po 5 gld., Blaž Rotnik, duh. v pok. 4 gld. 20 kr., Fr. Dimec, posestnik pri Sv. Ani 4 gld., Jernej Voh, dekanjski nadžupnik v Konjicah, Maks Pletersnik, c. kr. profesor, Ljud. Sellander, c. kr. uradnik v pok., Fr. Lipovšek, posestnik v Medlogu, dr. Anton Žizek, zdravnik po 3 gld., Mart. Bratanič, Blaž Dobida, Boštj. Selišek, posestnik v Celju, Mih. Jerovšek, notarski kandidat, Ant. Kosi, c. kr. profesor, Mat. Šah, črevljar, neimenovana, Ferdo Kager, pasar, Jan. Berglez, župnik v Artičah, Fr. Cernšek, kaplan v Št. Vidu, Alojzij Šijanec, župnik v Negovi, Lovro Vošnak, župnik v Št. Juriju, Ant. Reich, c. kr. finančni oficijal, Jan. Šmid, bukvovez, Jože Dekort, kaplan v Št. Juriju, Andrej Urek, župnik na Polzeli, Jozefa Štuler, hiš., neimenovana oštarica, Ivanka Žizek, zdrav. soproga, Mat. Murn, hišni posestnik, Neža Pfeifer, hiš., Mar. Farénik, prid. gospodinja, Liza Marot, zasebnica, Al. Stožički, hiš. po 2 gld. Volila po umrli: Neži Stolec, Urši Zupanc, Tom. Jeretince, Neži Šribar 349 gld. 58 kr., pri tomboli 16. aprila in gledaliski igri 27. in 30. julija 132 gld. 40 kr., več skupaj 5 gld. 58 kr. Bog povrni vsem dobrotnikom.

Iz Remšnika. (Hud vihar.) V soboto, dne 29. julija zvečer ob osmih privihrale so med gromom in bliskom težke megle na južno stran Radla. Dobro pol ure je vihar stal na enem kraju. Ropot in hrušč je že naznanjal, da je hudournik. Šesteri kmeti: Goznik, Pušnik, Kepec, Pokrznik, spod. Lesjak in Znabel so po toči

hudo trpeli, ker jim je vse pobila in zemljo odnesla. Deževalo pa je v istem kotu tako, da so se polovnjak tolste peči po vaškem potoku kotale. Brvi je voda do Drave skoro vse odnesla in Gubenov mlin, ki je precej daleč od potoka na hribu, je podkopen in celo v stran visi in se hoče podreti. G. predstojnik Milhberger šel je pred viharjem na ves po opravkih in je moral do ednajste ure v mlinu čakati, dokler ni voda odtekla, da je zamogel po lestvi, katero so domači črez potok vrgli, domov iti. To je bil hudournik, kakoršnega že mnogo let ni bilo v naših krajih. Ljudje pravijo, tako je moralo enkrat priti, ker pri enem od zadetih kmetov ni družega slišati, kakor kletev in tepenje. Ob nedeljah in praznikih mesto v cerkev iti se mož in žena tepeta in grozno preklinjata.

Iz Orehovec blizu Radgone. V številu 29. cenjenega lista nas je g. dopisnik za srečne imel, kateri smo blizu »Orehovega preroka«. Ali še se spominjamo njegovega pisma v štev. 6 tega lista, kako se je bahal s svojo pametjo, vse druge pa je za črne osle imel. Dragi bralci, jaz Vam bom na uho šepnil, zakaj smo tako srečni. Ker je tu mladina tako izrejena, da človeka srce boli, če sliši, kaj vse se »v orehovi lipanji« godi, kjer so ključavnice skoro brez pomena; odkar so se navadili »gasiti«. Pa kaj še le, če bo naš »fajerberski hotman« mladino po nedeljah popoldne po cesti sem in tje gonil, ne da bi v cerkev k nauku šli! Ali kaj v cerkev? Mar ne vemo, da kateri črnih ne trpi, tega tudi v cerkvi ni, in taki tudi svoj materni jezik zametuje in se z drugim ponaša, ki ni njegov. Potem pa v nemških časnikih narodnim možem »podtika«, česar je sam najbolj varen. Jaz bi mu svetoval, naj se briga bolj za svoje domače, črne in narodne može pa naj pri miru pusti.

Iz Dola pri Hrastniku. Tudi tukaj ustanovili smo »bralno društvo«. Že začetek kaže, da bode društvo prav lepo uspevalo. Nekaj domačih rodoljubov stopilo je skupaj in vložilo precejšnjo svoto, s katero smo poravnali prve stroške: plačali smo za celo leto stanovanje, — ker v gostilni nam bralno društvo nič ne dopada — omislili smo si nekaj časnikov in lepo hišno opravo. Knjižnica šteje že zdaj v začetku čez 209 knjig. 39 knjig nam je poslala tudi slavna družba sv. Cirila in Metoda, 33 knjig pa družba sv. Mohorja, torej njima izrekamo tukaj javno prisrčno zahvalo. V nedeljo dne 13. avgusta popoldne pa priredimo veselico in l. občni zbor s sledečim vspešnim: Pozdrav, petje (Trboveljsko pevsko društvo); slavnostni govor, vpisovanje novih udov in volitev stalnega odbora. Prosta zabava. Toraj vrli Dolanci in zavedni sosedje, na veselo svidenje!

Iz Makol. (Posojilnica v Makolah) napravila je v pretekli polovici leta prometa nekaj čez 117.000 gld.; hranilnih vlog je prejela okoli 37.000 gld., in blizu toloko jih tudi izplačala. Novih posojil je dala nad 16.000 gld. Stanje danih posojil je nad 174.000 gld., stanje hranilnih vlog pa nad 180.000 gld. To so gotovo lepe številke za zavod, ki deluje v neznatnem tržišču brez vsakega c. kr. urada. Ljudem se to kaj dobro prilega, da jim ni treba denarjev svojih daleč nositi, in da jih brez odpovedi vsak uradni dan lahko dobijo, kolikor potrebujejo. Za posojila se oglašuje v eno mer toliko prošnikov iz bližnjih in dalnjih krajev, da pri najboljši volji ni mogoče vsem ustrezati. Blizu trideset župnij na okrog ima tukajšnja posojilnica v svojih zapisnikih. Tako po ceni se nikjer drugod denar ne dobiva, in tako po domače, prijazno ter uljudno se nikdar drugod s strankami ne ravna, pravijo ljudje. Kmečke posojilnice naj bi delovale vse le z majhnimi opravičnimi deleži, in skrbno varovale svoje dolžnike mnogih potov in nepotrebnih stroškov. Posojila naj bi se dajala večinoma le na osebno

veljavo, pa se na drage uknjižbe. Dobičkolovje bodi jim neznano, blagor in pomoč revnemu ljudstvu edino načelo!

Od sv. Miklavža v Ljutomerskih goricah.

Dne 2. t. m. je bil tukaj pokopan obče spoštovani posestnik Vido Karba, ki je po dolgotrajni, sila mučni pljučni bolezni, previden s sv. zakramenti v 54. letu dobe svoje mirno v Gospodu zaspal. Pokojnik je bil mnogoletni sodnijski sluga v Ormoži ter je prinašal posestnikom v tem okraji večinoma zelo neljuba pisma. Pokojnik ni bil mož, da bi se, ko je kakemu kmetu izročil kako tako pismo, porogljivo nasmejal, ampak je imel za vsakega kako tolažilno besedo, in baš zbok tega hvalevrednega svojstva so ga ljudje radi imeli. Na njegovem grobu žaluje udova in četvero otrok. Bodi blag spomin vrlemu možu, naj v miru počiva!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Kolikor se sedaj misli, snide se državni zbor dne 23. septembra ter dobi novo vojaško postavo v posvetovanje. Kaj pa namerava tista postava, še ni znano. — Minister za državne finance, dr. Steinbach, biva te dni pri grofu Taaffe v Nalžovu. Ima pač važne posle, da mora k njemu! — Župan dr. Prix mora brž slovo vzeti od svoje »častne pa mastne službe«, prišel je pri vladi v zamero in kolikor se sodi, po pravici, kajti nič ga ne skrbi volja vlade in jo prezira, kjer je tako za njegove liberalne moževe potreba.

Štajarsko. Knezoškof dr. Zwenger so še živi, da-si se vsak dan pričakuje »bela žena«; trpijo pa neznosljive bolečine molčeč in udani popolnem v božjo voljo. — V soboto je bila od Gradca doli strašna nevihta, nalivi in toča. Veliko živine in tudi nekaj ljudi je našlo smrt v naglem nalivu. — V Lipniškem okraji je voljen Morre za drž. poslanca in »baron« Pistor je propadel, torej ga mi še obdržimo nadalje!

Koroško. Drž. poslanec za Beljak, dr. Steinwender, misli neki odložiti svoje poslanstvo in dobi za naslednika znanega kričarja Ghona; le-ta zastopa doslej tudi slov. volilce v Velikovskem okraji. Z njim pa tudi Nemci niso več zadovoljni in odtod njegova misel, da se preseli v Belaški okraj. — Judom se dopada sveži zrak te dežele, kajti po vseh kopališčih jih človek lahko vidi, ne more pa se reči, da z veseljem, saj jud ne pri- nese nič dobrega v deželo.

Kranjsko. V nedeljo je bil v Novem mestu katoliški shod; bilo je na njem čez 4000 mož in vdeležilo se ga je tudi dokaj posvetne gospode iz mesta in okolice. Našemu rojaku, dr. Slancu, ki je ondi za odvetnika, pa ta shod ni bil kaj pogodu, zato ga je pre- opisal, pa ne vsprašajte nas, kako? Mož se je do dobra naučil pri liberalcih, nemških in drugih, kako se rabi blato mesto črniti! — Narodna čitalnica v Kranji slavi v nedeljo 30letnico svojo in pričakuje, da se je vdeležijo vsa večja slov. društva.

Primorsko. Za deželni zbor v Gorici se voli dne 5. septembra nov poslanec in laške možicelje hudo jezi, da se je razpisala volitev v slov. in nemškem jeziku, da-si v okraji Tolmin-Ajdovščina ni brž niti enega laškega volilca. — Bralno društvo pri sv. Ivanu tik Trsta je pristopilo družbi sv. Cirila in Metoda ko pokrovitelj ter jej je v ta namen odposlalo 100 fl.

Hrvaško. Že bode dve leti, kar nima hrv. ljudstvo svojega nadškofa in vendar je velika potreba za-nj, ker pomožni škof dr. Pavletić boleha ter ne more deliti niti sv. birme niti mašniških redov. Ali kaj je to

ogerski vladi mar? — V mestnem zastopu je večina na strani madjaronskih mož in dela z manjšino po madjaronski t. j. zatira jo, kolikor in kjer jo more. Celo interpelacij jej ni dovoli.

Ogersko. Načrt za postavo o civilnem zakonu je neki v ministerstvu že gotov, ali noben minister se ne upa z njim pred svetlega cesarja, boječ se, da nič ne opravi. Mora torej lep načrt biti! — Vojno ministerstvo je odredilo, da mora vojno uradništvo odpisavati madjarski, ako dobi madjarsko pismo. Kako je pa pri nas? Tu velja le nemški!

Bosna. Drž. minister baron Kallay je odpotoval v Bosno, da si ogleda nove naprave in urade po deželi. Pravi se, da najde brž veliko nereda pri nekaterih uradih. Nam se dozdeva, da baron Kallay ni mož za to, da jih odpravi!

Vunanje države.

Rim. Te dni se pričakuje, da izide nova enciklika sv. očeta Leona XIII. V njej razpravljajo neki verske razmere na Ogerskem. Daj Bog, da dobi enciklika uspeha, kakor ga sv. oče in z njimi ves kršč. svet želi.

Italija. Ministerstvo razglašuje, da kolere sedaj v celi državi ni več, ali v raznih listih se bere, da mu v tej reči ne gre veliko vere, kajti v Napolji še razsaja bolezen, ki je koleri podobna, kakor jajce jacu. — Imbriani, velik sovražnik naše države, je zopet izvoljen v drž. zbor, ne vemo, če je njegova izvolitev vladi posebno ljuba.

Francija. Arton, znan sem od »Panama-golju-fije«, je jud in torej pri vladinih možih jako ljuba oseba, ali potepnje se sedaj po drugih državah, ker bi ga doma morali dejati v zapor. To pa vladi ni povolji in zato pazi posebni redar na-nj, da ga kje drugi ne zaprejo. Lepa vam ti je to pravica! — Za nove volitve se pričakuje hudih ur, največ za vlado, toda ona ima moč v rokah in je skorej gotovo, da dobi zopet večino poslancev za-se.

Anglija. Homerule ali ustava za irsko kraljestvo je srečno dognana; z njo dobi irsko ljudstvo nekaj pravic, ali bode mu jih še premalo, kajti rane, katere seka lutrovstvo, so preveč boleče in homerule je le nekaka obveza za-nje, ne pa zdravilo.

Nemčija. Nemška vlada ne more dognati trgovske zveze z rusko vlado, kakor bi je rada, zato pa zdaj obe državi druga drugi nalaga carino na blago, katero pride ali gre v drugo državo. To je za trgovce sila hudó in s tem mislite vladi, da prisili druga drugo do zveze. Bode nazadnje res tako, toda koliko trgovcev bode vsled tega ob premoženje! — Cesar Viljem se mudi še vedno na Angleškem, ali ga ne trpi doma?

Rusija. Trgovinska zveza z našo državo bode v kratkem gotova in enaka tisti s francosko državo in po takem za našo ugodna. — Govori se, da imate ruska in italijanska država med seboj tajno zvezo; vsled nje podpira italijansko državo ruska, ako pride v boj s francosko, italijanska pa podpira rusko v nje zadevah gledé na balkanski otok t. j. Turčijo itd.

Bolgarija. Knez in kneginja sta se podala v Brailo ter je ondi velik vsprejem za razne dostojanstvenike. Knez išče vidno nagnjenja pri svojem ljudstvu, ali ga najde?

Turčija. Mohamedanci v Egiptu so prosili sultana, naj jih reši vsiljenca t. j. angleških vojakov, toda sultan brž ne misli na to, saj je še jabelko za-nj pre- kislo.

Afrika. Kralj dahomejski, Behanzin, se dela norca iz francoskih vojakov, kajti sedaj prosi za mir, sedaj pa se izgovarja, da mu ljudstvo ne pripusti, naj sklene mir s tujci. Vsled tega začne se brž iznova vojska. — Z